

Legenda:

podręcznik

zeszyt ćwiczeń

załącznik

- Ćwiczenia wprowadzające dwuznak *ch* – wskazanie przedmiotów, których nazwy zaczynają się na dane litery.
- Nauczyciel tłumaczy, że w języku polskim mamy dwuznaki. Jednym z nich jest *ch*. To jedna głoska, ale dwie litery. Uczniowie powtarzają za nauczycielem słowa, które pisze się przez *ch*, kreśląc ten dwuznak na ławce. Przykładowe słowa: *chustka, pech, mech, spadochron, chłopiec, choinka, dach, pech, mucha, chrupki, chodnik, ciuchy, chlebak, chleb, ochrona, charakter, Lech, Stach, ochota, suchy, chłodno*.

1

Podręcznik, ćwiczenie 1:**Przeczytaj sylaby. Powtórz za nauczycielem na głos sylaby i słowa.**

1

Ćwiczenia, ćwiczenie 1:Uczniowie rysują tyle kółek, ile sylab ma nazwa rzeczy przedstawionej na obrazku. Sylaby zawierające *ch* kolorują na pomarańczowo.

- Nauczyciel zapisuje na tablicy litery, słowa i zdania: *Ch, ch, chomik, Michał. Michał ma bochenek chleba. Chomik chrupie marchew.* Uczniowie przepisują je do zeszytu.

2

Ćwiczenia, ćwiczenie 2:**Sprawdź, dokąd prowadzą drogi labiryntu. Wpisz brakujące litery, a następnie uzupełnij tabelkę, podając liczbę liter i głosek w tych słowach.**

3

Ćwiczenia, ćwiczenie 3:**Połącz sylaby i przeczytaj na głos powstałe słowa. Zapisz je poniżej.**

2

Podręcznik, ćwiczenie 2:Uczniowie odczytują słowa, łącząc sylaby zgodnie z kierunkiem wskazanym przez strzałki. W każdym kółku zapisany jest jeden czasownik i jeden rzeczownik. Nauczyciel może dodatkowo zapytać, które słowo opisuje czynność, a które jest rzeczownikiem (dodatkowe pytania: *Co robi? Co to?*). Nauczyciel prosi o wybranie dwóch słów i ułożenie z nimi zdań.

4

Ćwiczenia, ćwiczenie 4:**Rozwiąż rebus i połącz z odpowiednią ilustracją.**

5

Ćwiczenia, ćwiczenie 5:Nauczyciel czyta wierszyk o *ch*, następnie wyjaśnia niezrozumiałe słowa – te, które znajdują się w ramkach. Następnie uczniowie czytają tekst na głos razem z nauczycielem i dopasowują ilustracje do wersów wiersza, wpisując numerek przy odpowiedniej ilustracji. Dziewiąty wers odpowiada pustej ramce. Nauczyciel pyta, co teraz dzieje się z *ch*? Uczniowie podają propozycje: *ma złamaną nogę, leży w łóżku* itp. Nauczyciel prosi, aby uczniowie narysowali w pustej ramce swoją propozycję zakończenia tej historii.

3

Podręcznik, ćwiczenie 3:Uczniowie odczytują pary słów, które znajdują się w dymkach. Nauczyciel czyta pytanie: **O czym marzy Michał?** Następnie uczniowie odpowiadają całym zdaniem, odmieniając podane w dymkach zestawy słów, np. *Michał marzy o modnych spodniach* itp.

1

Nauczyciel rozdaje uczniom plansze do gry w statki (**załącznik nr 1**). Jest kilka opcji gry – uczniowie grają w parach w statki albo dzielą się na grupy. Wersja najprostsza to taka, że nauczyciel stawia statki na swoim polu (np. jeden czteromasztowiec i trzy dwumasztowce) – ustala z uczniami, czego i ile mają szukać. Po ustaleniu zasad, uczniowie próbują trafić w pola, na których są postawione statki nauczyciela. Pytania padają na forum, więc wszyscy odhaczają to samo na swojej planszy. Uczniowie zadają pytania, takie jak: *Czy Michał marzy o granatowych spodniach? Czy Michał marzy o odblaskowych rękawiczkach?* itp. Jeśli gra będzie dla uczniów za trudna, można przyciąć plansze do mniejszych rozmiarów.

4

Podręcznik, ćwiczenie 4: Przeczytaj tekst.

2

Nauczyciel zapisuje na tablicy słowo *chochlik*. Mówi, że według wierzeń i podań ludowych jest to mały stworek, złośliwy i psotny duszek. Wyjaśnia, co dokładnie oznacza ten opis. Pyta, kto jest odpowiednikiem takiego psotnego duszka w Irlandii? Następnie nauczyciel rozdaje dzieciom wycięte koła (**załącznik nr 2**). Uczniowie przytrzymują palcem koło w środku (na literce *ch*), zamykają oczy, obracają nim i wskazują palcem któreś z pól. Jest to odpowiedź na pytania nauczyciela. Przykładowe pytania: *Gdzie mieszkają chochliki? Gdzie chowają swoje skarby? Gdzie ukrywają swoje pożywienie? Gdzie ukrywają się przed innymi ludźmi?* itp. A uczniowie odpowiadają: *w piwnicach, na polach, na dachach* itp.

3

Nauczyciel wyjaśnia uczniom, czym jest chochlik drukarski – to np. zamiana liter w słowie, tak aby powstało słowo mające w danym miejscu niezamierzone znaczenie. Nauczyciel rozdaje uczniom **załącznik nr 3**. Prosi, aby w każdym zdaniu, w podkreślonym słowie, zamienili pogrubione litery (pod spodem znajduje się odpowiedź: *pary słów*), odczytali poprawne słowo i zapisali je w liniaturze na końcu zdania. Na koniec uczniowie czytają poprawne zdania. Zamiast całych kart nauczyciel może rozdać uczniom po jednym zdaniu. Drugi wariant to przecięcie par słów i rozdanie uczniom po jednym z nich. Zadaniem dzieci jest znalezienie w klasie swojej pary.

- Kartka z kalendarza. Nauczyciel prowadzi krótką pogawędkę dotyczącą Światowego Dnia Chorego. Przykładowe pytania: **Kto pomaga chorym? Gdzie przebywają osoby chore? Co czuje osoba, która jest chora? Jak możemy sprawić, by poczuła się lepiej?**
- Uczniowie zapoznają się z wypowiedziami Emili i Maksa.

5

Podręcznik, ćwiczenie 5:
Powiedz, co widzisz na zdjęciach i przeczytaj ich podpisy. Następnie posłuchaj, co babcia opowiedziała Emili o Światowym Dniu Chorego i o Janie Pawle II. Po wysłuchaniu tekstu podaj kolejność zdjęć, w jakiej odnoszą się one do tekstu.

Tekst:

Emilko, przypomnij sobie to zdjęcie, które wisi u nas w salonie. Jest na nim wielki Polak, Karol Wojtyła, który został papieżem. Przybrał wtedy imię Jana Pawła II. To był wspaniały człowiek, znany na całym świecie. Urodził się w Wadowicach i tam chodził do szkoły podstawowej. A potem studiował w Krakowie. Jego wielką pasją były góry. Kiedy był profesorem na uczelni, zabierał na wędrowniki swoich studentów. Papież bardzo troszczył się o dzieci i młodzież. Uważał, że do nich należy przyszłość tego świata. Dlatego uczył ich miłości.

Powtarzał, że człowiek jest wielki nie przez to co ma, ale przez to, czym potrafi się podzielić z innymi, słabszymi. Za takich uważał osoby niepełnosprawne, schorowane, starsze i samotne. Dlatego ustanowił ten dzień. Żeby świat o nich nie zapomniał.

Ćwiczenia, ćwiczenie 6:

Pola i Rafał są wolontariuszami fundacji Bohater, która pomaga chorym dzieciom. Z okazji Światowego Dnia Chorego fundacja przygotowuje paczki dla dzieci, które przebywają w szpitalu. O czym mają pamiętać Pola i Rafał? Dla kogo mają kupić te prezenty? Dzieci powinny wymieniać rzeczy z listy, używając formy miejscownika, np. *Pamiętaj o baletkach i odblaskowych spódnicach dla Ani i Weroniki. Dzieci mogą pracować w parach, zadając sobie pytania, np. O czym mam pamiętać dla Antka i Franka? O helikopterach i autkach itp.* Po przeczytaniu wszystkich rzeczy z listy dzieci zaznaczają kolorem pierwsze litery pierwszych słów z listy, po czym odczytują hasło: *Bohater to ten, kto pomaga* i zapisują je poniżej. Nauczyciel czuwa, aby uczniowie napisali zdanie od wielkiej litery i postawili znaki interpunkcyjne. Nauczyciel może w tym miejscu wrócić do lekcji 15 (**podręcznik, ćwiczenie 2**), powtórzyć je i zapytać, co powinna powiedzieć mama Czerwonego Kapturka, np. *Kapturek zapomniał pomidorów. Mama mówi: pamiętaj o pomidorach.*

6

Podręcznik, ćwiczenie 6:

Przyjrzyj się zdjęciom i powiedz, co na nich widzisz. Następnie posłuchaj, jak córki pani Krystyny pomagają chorym i odpowiedz na pytania: *Które zdjęcia odnoszą się do Oli? Które zdjęcia odnoszą się do Marysi?*

6

Tekst:

Mam dwie córki. Ola ma 19 lat i jest już studentką. Mieszka daleko od domu. Ma dużo nauki, ale zawsze znajduje czas, żeby pomagać chorym. Ola co roku bierze udział w akcjach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Pracuje w niej jako wolontariusz. Fundacja Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy jest znana wszystkim Polakom. Dzięki tej fundacji wiele szpitali otrzymuje pomoc, taką jak zakup sprzętu medycznego. Pamiętam, że moja młodsza córka, jako noworodek, była badana sprzętem z naklejką-serduszkiem z napisem „Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy”.

Moja młodsza córka, Marysia, ma 11 lat. Kiedy widzi kogoś, kto jest w trudnej sytuacji, szuka sposobu, aby mu pomóc. Teraz często pomaga mi w opiece nad moją schorowaną mamą. Sama robi zakupy i znosi jej do domu. Zresztą prawie codziennie odwiedza babcię, żeby porozmawiać z nią, pocieszyć, poczytać gazetę albo książkę.

Jestem dumna z moich córek.

- Nauczyciel zadaje uczniom pytania dotyczące tekstu o Oli i Marysi, a oni odpowiadają: prawda albo nieprawda:

1. Ola ma 11 lat.
2. Ola mieszka w innym mieście.
3. Ola jest wolontariuszką Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.
4. Naklejka fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej pomocy ma kształt gwiazdki.
5. Marysia jest starsza od Oli.
6. Marysia raz w tygodniu odwiedza babcię.
7. Pani Mariola jest bardzo zadowolona z tego, co robią jej córki.

Kącik Inspiracji:

Piosenka: „Chochlik” S. Moniuszko.